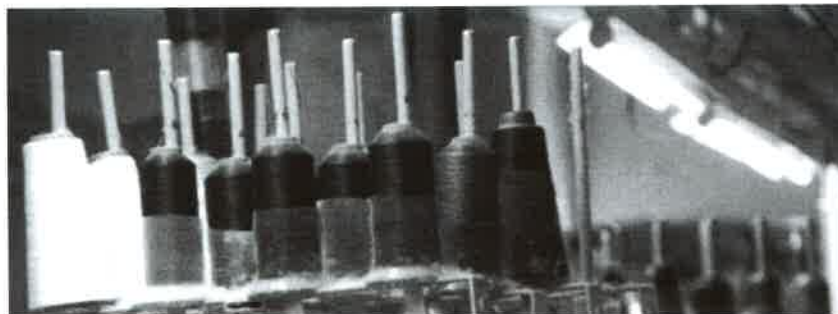

Manresa - Bages

Neix al Bages una iniciativa per produir roba de cotó 'quilòmetre zero'

'Cotó Roig' vol controlar íntegrament la cadena de producció: des del cultiu de la matèria primera fins a la confecció

Manresa - Bages | 13/05/2014 - 09.05h | Última actualizaci3n: 14/05/2014 - 11.38h

Detall de fils en una fàbrica tèxtil de Navarcles ACN / Estefania Escolà

+ BAGES

Siga la actualidad de **Manresa** y toda la **comarca del Bages** a través de la **sección local** de LaVanguardia.com.

Noticias, reportajes, entrevistas, imágenes... ¡la información más cercana! Siganos también en la cuenta de Twitter del Bages, @BagesLV.

Navarcles. (ACN).- Cultivar el **cotó**, filar-lo, teixir-lo i confeccionar-lo. Aquesta és la cadena que vol recuperar el **projecte del Bages 'Cotó Roig'** per obtenir roba de cotó de bona qualitat, respectuosa amb el medi ambient i a un preu assequible "sense que hagi d'anar a l'altra punta del món i tornar". Així ho ha explicat a l'ACN Àngels Perramon, una de les impulsores del projecte, que ha explicat que el seu objectiu era veure si és possible "ajuntar tot el circuit: des del cultiu del cotó fins la roba que ens posem". Per fer-ho, Perramon s'ha associat amb la teixidora Rosa Escalé per engegar un projecte que també vol despertar l'interès de la gent jove perquè alerten que "ens estem quedant sense indústria i sense ofici".

Arran de l'accident fa un any a una fàbrica tèxtil de Bangladesh, on van morir més d'un miler de treballadors, l'Àngels Perramon, agrònoma de professió, va començar a preguntar-se què estava passant al món del tèxtil. "Vaig contactar amb gent del moviment 'slow fashion' i em comentaven les dificultats que hi ha per trobar cotó i, sobretot, que sigui ecològic". Per això, va convèncer la Rosa Escalé -amb més de quaranta anys d'experiència en el món del tèxtil- per anar fins a Andalusia a conèixer de prop la Cooperativa las Marismas de Lebrija, que es dediquen a la producció integrada de cotó.

"Vam pensar que seria una bona idea intentar posar en marxa tot el recorregut i veure si era possible ajuntar tot el circuit: des del cultiu del cotó fins a la roba que ens posem", ha relatat Perramon. Segons ella, a la cooperativa andalusa "els va interessar la idea" perquè "estaven farts de veure com el seu cotó va a l'altre punta del món per acabar comprant samarretes confeccionades fora quan nosaltres som productors de la matèria primera". Per això, l'Àngels i la Rosa van sortir de la visita amb un acord amb la cooperativa per posar en marxa el projecte.

Els agricultors andalusos cultiven la planta del cotó a través del sistema de la producció integrada que, segons Perramon, tot i no tractar-se d'agricultura ecològica, "també és respectuosa amb el medi ambient, amb la recuperació de la fauna i la flora, i només utilitzen productes químics quan és estrictament necessari i sempre sota control". A més, l'agrònoma ha explicat que l'objectiu dels productors de cotó és avançar cap a l'agricultura ecològica del cotó, tot i que ha assegurat que és un "procés lent".

Teixits amb rostre i ànima

Un dels objectius de l'Àngels i la Rosa és donar visibilitat a totes les persones implicades en la creació d'una peça de cotó. Per això, volen que a les etiquetes no hi aparegui només el nom de la marca, sinó el de totes les persones que l'han fet possible: qui l'ha cultivat, filat, teixit, acabat, dissenyat i confeccionat. Els agrada dir que volen crear "teixits amb rostre i ànima".

D'altra banda, Escalé ha subratllat les propietats del cotó i ha explicat que és un producte "molt amable amb la pell". A més, considera que és un material assequible a nivell de preu i "més bondadós amb el nostre cos que no pas materials sintètics com el polièster". D'altra banda, Escalé ha explicat que el seu objectiu és treballar amb el conegut com a cotó roig -que dóna nom al projecte-. Segons ha detallat, el cotó roig és aquell que tradicionalment utilitzaven les dones que treballaven a les fàbriques per aprofitar peces amb tares. "És un cotó en brut, una tela teixida sense que se li hagi fet cap refinament ni blanquejament, és com un diamant en brut", ha detallat. "La nostra voluntat és que els dissenyadors treballin a partir d'aquest

'cotó en brut' però també elaborar peces bàsiques amb aquesta tela com ara samarretes"

15.000 euros per arrencar el projecte

Per poder posar en marxa al projecte, les seves impulsores han engegat una campanya de micromecenatge a Verkami per recollir 15.000 euros. Tot i que calculen que necessitarien 50.000 euros per poder filar, teixir i confeccionar al voltant de cinc mil quilos de cotó, Perramon ha explicat que amb aquests 15.000 euros faran una "prova" per veure l'acceptació de la iniciativa. Per fer-ho, han encarregat cinc mil quilos de cotó als agricultors andalusos i fabricaran unes mostres al taller de Navarcles per poder mostrar el producte a dissenyadors i petits empresaris.

La seva intenció és crear una taula sectorial on es reunissin els agricultors, filadors, teixidors i dissenyadors "per posar-nos d'acord i decidir quantes tones de cotó o metres de teixit necessita la indústria i cadascú pugui tenir la seva part". L'objectiu de les emprenedores és que els artesans i els dissenyadors puguin accedir als teixits que es cultiven dins de l'estat espanyol i puguin promoure la venda i manufactura dels seus productes dins del mercat de proximitat.

Un ofici en vies d'extinció

Escalé ha recordat que la majoria dels professionals que encara es dediquen al sector tèxtil "som grans" perquè és un ofici "mal pagat i esclau". Segons ella, aquest fet sumat a la deslocalització que va començar a produir-se als anys noranta ha provat que "ens estem quedant pràcticament sense indústria i sense ofici i estem perdent la possibilitat d'una economia que ens havia sustentant durant molt anys". Per això, Escalé reclama que no desaparegui l'ofici i que els joves puguin aprendre la feina "dels pocs que quedem i que estem a punt de jubilar-nos".

"Als anys setanta el tèxtil representava el 70% de l'ocupació a les nostres comarques i hàviem estat dels millors del món amb el cotó juntament amb els italians i els japonesos", ha relatat Escalé. Segons ella, "tenim una cultura molt rica però potser amb poca autoestima perquè com que és un ofici tan dur teníem ganes que els nostres fills tinguessin altres oportunitats que no ser teixidors". Amb tot, aqueta teixidora amb quaranta anys d'experiència creu que les coses han canviat i que, "en un moment on hi ha un índex d'atur juvenil tan elevat, convido als joves a tornar-se a interessar per teixir o filar i formar part d'aquesta cadena".

Normas de participación

0 Comentarios

Regístrate

1 conectado

Seguir

Compartir en

Comentar como

Recientes | Antiguos

Powered by Livefyre